

مهندس مجتبی انوری

جشن سپن‌دارمذ یا والتاین ایرانی

به عقد دختران مورد علاقه شان در می‌آورد. هنگامی که والنتین دستگیر شد و به زندان افتاد، یکی از زندانیان، دختری نایبنا داشت که به زندان می‌آمد و با والنتین هم صحبت می‌شد. والنتین قبل از اعدام (۱۴ فوریه سال ۲۷۰ میلادی)، کارتی برای دختر نایبنا فرستاد، که روی آن نوشته: «از طرف والنتین به تو» *your valentine*. اصطلاحی که تا به امروز بر روی کارت‌های والنتین مشاهده می‌شود. از آن تاریخ، والنتین تبدیل به نمادی برای عشق ورزیدن شد و در کشورهای جهان به ویژه، اروپایی و امریکایی شمالی، مراسم روز والنتین همه ساله در ۱۴ فوریه برگزار می‌گردد.

"جشن والنتاین" و "سپن‌دارمذ ایرانی" ریشه در یک مفهوم دارند، آن هم "عشق ورزیدن" و "مهرورزیدن" است. عشق، واژه‌ای عربی است و هیچیک از کلمه‌های فارسی مانند: مهر و مهریانی، دلستگی و شیفتگی، و غیره نتوانسته جای آن را بگیرد و نفوذ و جاذبه عشق را دارا باشد. مفهوم عشق در خودش نهفته است. هنگامی که از مولانا جلال الدین مولوی، در باره "عشق" می‌پرسند، چنین پاسخ می‌دهد:

پرسید یکی که عشق چیست؟ گفتم: چو من شوی بدانی

حافظ شیرین سخن در خصوص جاودانی عشق، چنین می‌سراید: هرگز نمیرد آن که دلش زنده شد به عشق ثبت است بر جریدة عالم دوام ما

درجه‌های عشق را به شرح زیر می‌توان تقسیم‌بندی کرد:

میل و جاذبه: میل و جاذبه شکل ابتدایی عشق است. دوستی: وقتی که میل و جاذبه کمی قوت گرفت، مبدل به دوستی می‌شود و حس دوستی با احساس لذت همراه می‌گردد. محبت: درجه بالای دوستی، محبت است که آمیخته به مهریانی است. عشق در این درجه از عشق، دلستگی و احساس قلبی و عاطفی شدید آشکار می‌شود.

عشق پاک: عشق را وقتی پاک می‌ناییم، که کاملاً خالص باشد. عشق ورزی یا فرایند عشق ورزیدن و عاشقانه دوست داشتن در عشق پاک متبلور است.

در ایران باستان بر اساس گاهشماری امروزی، روز ۲۹ بهمن، جشنی به نام "سپن‌دارمذ" برای بزرگداشت مقام زن بر پا می‌شد و زنان در این روز از کار روزانه معاف بودند و در عوض تمام کارهای خانه بر عهده مردان بود. در واپسین ساعت همان روز، زنان از طرف شوهران خود هدایایی دریافت می‌کردند و از زحمت‌ها و تلاش‌های آنان طی یک سال، قدردانی به عمل می‌آمد. "ابوریحان بیرونی" دانشمند نامی ایران در کتاب "آثارالباقیه" می‌نویسد: «این جشن به زنان اختصاص داشته و از شوهران خود هدیه دریافت می‌کردند؛ از این رو به جشن "مژدگیران" معروف است».

۱۴ فوریه هر سال (۲۵ بهمن) مصادف با "جشن والنتاین" یا "روز عشق" است. جشن والنتاین، سنتی غربی است؛ اما چند سالی است که از سوی جوانان ایرانی مورد توجه قرار گرفته و یکی از ویژگی‌های این جشن، هدیه دادن به منظور "عشق ورزی" است.

چگونه می‌توان عشق را تولید کرد و آن را برای تامین سلامت روح به کار برد؟ مفهوم عشق و جستجو برای دستیابی به آن، به یکی از شیرین‌ترین و در عین حال تلخ‌ترین تجربه‌ها تبدیل شده است.

علاقة، محبت، مهر، و ایستگی عاطفی شدید به کسی یا چیزی را "عشق" می‌نامند. عشق یک رابطه طریف احساسی و عاطفی شدید است. رشته کائنات از تاروپود عشق بافته شده است و بدون این قوه جاذبه، زندگی امکان نداشت؛ زیرا آنوقت کائنات از هم می‌پاشید و پراکنده می‌شد.

"پاسکال" اعتقاد داشت که: «همه ما با یک جاذبه عشق در دل به دنیا می‌أئیم که ما را به دوست داشتن و امی‌دارد، بی‌آنکه بدانیم که این حس چیست».

در سده سوم میلادی در روم باستان، امپراتوری بود به نام "گلادیوس" دوم که عقیده داشت که مردان مجرد نسبت به آنها که دارای همسر و فرزندان، سربازان جنگجوتر و بهتری هستند. از این رو ازدواج را برای سربازان امپراتوری خود منمنع اعلام کرد. کشیشی به نام "والنتین" یا "والنتوس"، مخفیانه سربازان رومی را

